

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Parashat derakhim

Rosanes, Judah ben Samuel

הדוהי, סענאזר

Ṷinitsi'ah, 5503 [1742 oder 1743]

מיחתפ ךרד

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9997

דרך פתחים

עג

עד שלא בא דוד היו ברקיע וכנסה דוד בקט
עליהם רחמים והורידן לארץ
שאל אחד את ר' מ' כו' לא יפרכנה זהב וזכויות

מ"ק

ואלה שמות הנבזרים אשר לדוד מאד קאמר א"ר
אכהו ה"ק אלה שמות נבזרותיו של דוד

סוטה

כל אדם טיט בו גסות הרוח כאלו עובד ע"ז

מאי דכתיב מועבת ה' כל נכה לב אר"י כל מי טיט

בו גסות הרוח אפי' הקנהו להב"ה שמים וארץ כו'

כל אדם טיט בו גסות הרוח דלמי לגדעו כאשרה

א"ר חמא בר חנינא בהכר בסר לאכיו בהכר בסרוהו

מ"ד יחי ראובן ואל ימות וואת ליהודה כל אומם

טנים טביו ישראל במדבר כו'

גדקה ממני ינתה בת קול ואמרה אתה הגלת תמר

וטני בניה וכו'

דרש ר"ע בשכר נשים נדקניות שהיו באותו הדור

נחלו ישראל

ויבן ערי מסבנות שממסכנות את בעליהן

ויפן אחרייו ויראם מאי ויראם ר"י אמר ראה בלא

היתה בס' למלוותי כל מנה

כתובות

א"ר אלעזר עמי הארץ אינם חיים לעתיד לבא

קמא

וכי מה עלה על דעתו של תנא לעשות מלחמה

שלא כרעות

טעמא

כל מה שפסה אברהם למלאכי השרת בעגמו' כו'

בתרא

א"ר אמר שמואל כל שצאה הב"ה למטה חייב במעשר יו' א'

כל המעלים עיניו מן הנדקה כאלו עובד ע"ז

בעל מנייה רבי חלבו מרשב"ן מה ראה יעקב שנטל

בכורה ארזובן

סנהדרין

פסעה שהסיל נכודנגר חנניה מישאל ועזריא לכב"ן

האם אל הקב"ה ליתחאל לק' והחיה מתים ופרט' ע"ז

מאן נינהו מתים שהחיה יחזקאל כו'

פסס א' באו בני מגרים לדון עם ישראל כו' אחר

להס' נביא בן פסיסא כו'

מנין לתחית המתים מן המורה שנאמר ונתתם תמו

תדומה לאהרן כו'

בכה תבכה כלילה א"ר יוחנן על עסקי לילה כו'

ודברי הרמב"ן על זה

א"ר חנינא גוי טהבה את ישראל איב תימיה

המתכבא מה שלא נאמר לו כנן חנניה בן עזר

כו' כשא חנניש ק"ו בעגמו' סו'

א"ר אמר רב טעה חרשים נטרע דוד

תלמוד גדול - ברכות

לכר נא באזני העם אמרי דכי רבי ינאי כו' שלא

יאמר אותו נדיק כו'

ארטב"י בזמן שישראל פוסין רנונו של מקום

מלאכתן נעשית על ידי אחרים כו'

והמתים אינם יודעים מחומה אלו רשעים

שכחיהם קרויים מתים

ולא עוד אלא שכל מה שאני עושה אני נמלך

במסיבות רבי כו' תנא לא תסיבות שמו

שבת

כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה

פחו כמים אל תוטר ד' א' אומר פזתה חבתה כו'

אמר רבא עבאן מודעה רבה לאורייתא ודברי

הרשב"א על זה

אמר רב כהנא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפטלו

בה תינוקות של בית רבן

עירובין

דרש רבא בר מרי ישפ' עולם לפני אלהים כו'

גוים טברו על עיירות ישראל חין מלאין עליהם

בבלי זיינין א"ו וכל אותה סוגיא

פסחים

א"ר יאושע סודום איס' דומי כו' איכעיא להו

צברא רבה הוה כו'

א"ר שלמה הק"ב'ה מכרו עליהם ככל יום

יומא

מ"ר מי כאחזו בולמום מאכלין אותו הקל הקל כו'

חין שואלין שני דברום כאחד ואם שאל חין מחזירין

אלא דאשון ופרט' ומה שהקשה עליו אהר"ש יפה

ר"ה

א"ר ינאי יפה נעקה לאדם בין קודם גזר דין

בין לאחר גזר דין

תעניות

גדול יום הג'מים טאפילו ישועה פרה ורבה כו'

א"ר י' ג' משפחות בידו של הב"ב כו'

וכי מאחר דלא מנער אליהו אשתבעי ל"ל כו'

ודברי הראב"ד על זה

א"ר י' מטר בשביל יחיד פרנסה בשביל רבים

שלא לו סמנון כן טטא כו' לא נפלא שם שמים

מתחלל על ידיך

מגלה

ולא תהיה זהה לך לפוקה זאת תכלל דאיכא אחריתי

וזכרת את אמתך אר"ן היינו דאמרי אינסי איתתא

שהדי שותא שלכה

חגיגה

ודמוע תדמע כו' א"ר א' שלשה דמעו' הללו למה

יש

דף ג' א'

דף ג' ב'

דף ג' ג'

דף ג' ד'

דף ג' ה'

דף ג' ו'

דף ג' ז'

דף ג' ח'

דף ג' ט'

דף ג' י'

דף ג' י"א

דף ג' י"ב

דף ג' י"ג

דף ג' י"ד

דף ג' י"ה

דף ג' י"ו

דף ג' י"ז

דף ג' י"ח

דף ג' י"ט

דף ג' כ'

דף ג' כ"א

דף ג' כ"ב

דף ג' כ"ג

דף ג' כ"ד

דף ג' כ"ה

דף ג' כ"ו

דף ג' כ"ז

דף ג' כ"ח

דף ג' כ"ט

דף ג' ל'

דף ג' ל"א

דף ג' ל"ב

דף ג' ל"ג

דף ג' ל"ד

דף ג' ל"ה

דף ג' ל"ו

דף ג' ל"ז

דף ג' ל"ח

דף ג' ל"ט

דף ג' מ'

דף ג' מ"א

דף ג' מ"ב

דף ג' מ"ג

דף ג' מ"ד

דף ג' מ"ה

דף ג' מ"ו

דף ג' מ"ז

דף ג' מ"ח

דף ג' מ"ט

דף ג' נ'

דף ג' נ"א

דף ג' נ"ב

דף ג' נ"ג

דף ג' נ"ד

דף ג' נ"ה

דף ג' נ"ו

דף ג' נ"ז

דף ג' נ"ח

דף ג' נ"ט

דף ג' ס'

דף ג' ס"א

דף ג' ס"ב

דף ג' ס"ג

דף ג' ס"ד

דף ג' ס"ה

דף ג' ס"ו

דף ג' ס"ז

דף ג' ס"ח

דף ג' ס"ט

דף ג' ע'

דף ג' ע"א

דף ג' ע"ב

דף ג' ע"ג

דף ג' ע"ד

דף ג' ע"ה

דף ג' ע"ו

דף ג' ע"ז

דף ג' ע"ח

דף ג' ע"ט

דף ג' פ'

דף ג' פ"א

דף ג' פ"ב

דף ג' פ"ג

דף ג' פ"ד

דף ג' פ"ה

דף ג' פ"ו

דף ג' פ"ז

דף ג' פ"ח

דף ג' פ"ט

דף ג' ק'

דף ג' ק"א

דף ג' ק"ב

דף ג' ק"ג

דף ג' ק"ד

דף ג' ק"ה

דף ג' ק"ו

דף ג' ק"ז

דף ג' ק"ח

דף ג' ק"ט

דף ג' ק"י

דף ג' ק"יא

דף ג' ק"יב

דף ג' ק"יג

דף ג' ק"יד

דף ג' ק"יה

דף ג' ק"יו

דף ג' ק"יז

דף ג' ק"יח

דף ג' ק"יט

דף ג' ק"כ

דף ג' ק"כא

דף ג' ק"כב

דף ג' ק"כג

דף ג' ק"כד

דף ג' ק"כה

דף ג' ק"כו

דף ג' ק"כז

דף ג' ק"כח

דף ג' ק"כט

דף ג' ק"ל

דף ג' ק"לא

דף ג' ק"לב

דף ג' ק"לג

דף ג' ק"לד

דף ג' ק"לה

דף ג' ק"לו

דף ג' ק"לז

דף ג' ק"לח

דף ג' ק"לט

דף ג' ק"מ

דף ג' ק"מא

דף ג' ק"מב

דף ג' ק"מג

דף ג' ק"מד

דף ג' ק"מה

דף ג' ק"מו

דף ג' ק"מז

דף ג' ק"מח

דף ג' ק"מט

דף ג' ק"נ

דף ג' ק"נא

דף ג' ק"נב

דף ג' ק"נג

דף ג' ק"נד

דף ג' ק"נה

דף ג' ק"נו

דף ג' ק"נז

דף ג' ק"נח

דף ג' ק"נט

דף ג' ק"ס

דף ג' ק"סא

דף ג' ק"סב

דף ג' ק"סג

דף ג' ק"סד

דף ג' ק"סה

דף ג' ק"סו

דף ג' ק"סז

דף ג' ק"סח

דף ג' ק"סט

דף ג' ק"ע

דף ג' ק"עא

דף ג' ק"עב

דף ג' ק"עג

דף ג' ק"עד

דף ג' ק"עה

דף ג' ק"עו

דף ג' ק"עז

דף ג' ק"עח

דף ג' ק"עט

דף ג' ק"פ

דף ג' ק"פא

דף ג' ק"פב

דף ג' ק"פג

דף ג' ק"פד

דף ג' ק"פה

דף ג' ק"פו

דף ג' ק"פז

דף ג' ק"פח

דף ג' ק"פט

דף ג' ק"צ

דף ג' ק"צא

דרך פתחים

לעשות נדקה ומשפט בתחלה נדקה ולכסוף משפט דף מ' ע"א
בטעם טבא הכ"ה לברא את אדם הראשון כעסו
מלאכי השרת כתיב בתוך
דף מ' ע"ד
א"ר ברכיה נעסה בסבט יאודה מה טלא נעסה בסדו דף מ"ח ד
הקול קול יעקב א"ר אבא בר כהנא לא עמדו
פלוסופין בעולם ככלעם
דף כ"ה א'
חד עם דארעא א"ל לר' הושעיא כל אותם
הדורות נשתן אבינו יעקב לעסו
דף כ"ה ע"א
עזים מאתים א"ר מכאן לעונה מן התורה
דף סס
לו ושמעון יוסף והסם ישיב והסם זה יוסף ישיב זה עמו דף נטב

שמות רבה

והמים להם חומה מלמד שירד ס"ח ואמר רבש"ע לא עבדו
ישראל ע"ז במצרים כו' ואח"כ דן סוגי במדבר
דף כ"ב ב'
ולא עמו כאשר דבר אליהן להן לא נאמר מלמד
שתבע אומן
דף ו' ב' ט"ל א'
ויפן כה וכה נשתכל בת"ש הקב"ה לאברהם כה יהיה כו' י"ד
ויאמר אליהן מלך מצרים כו' א"ל אתם למה כו' דף ז' א'
יודיע דרכיו למטה כו' נשתכל בטוב ולא ברע
דף סס
וירא חלקים א"ר ל' טראה שפתיון להמרות על ים סוף סס ב
ושמעו לקלך למה שמערת נאולה בידם כו' ודברי
הרמב"ן על זה
דף ז' א'
ומטה היה רועה ה"ד יודיע דרכיו למטה שהודיע
דרך הקן
סס ב'
ויאמן העם שכך היה מסורת בידם כו'
סס
יודיע דרכיו כו' רחום וחנן רחום טרחם על ים' ולא
נגעו בהם המכות וחנן שנתן מן העם
דף טו א'
ויסובו ויחזו לפני פי החרות באן נקייים ואח"כ יגאלו
ברכום גדול
סס ב'
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך הנדקה היא לים'
דף ט"ל א'
איהיה אשר איהיה כעם שאתה הוא עמי כך אני
היה עמך
דף כ"ו ע"ד
הים ה' בקרבנו רבותינו אמרו אם מהרדיון אנו כו' כ"ב א'
החדש הוא לכם ה"ד יהיו לך לבדך כו' אי' טלכס כו' י"א א'

ויקרא רבה

ויאמר בא אל כינות לנגלל א"ר דסננין ו' ענים היו
אומן נחלים עומות בידו טל נכריאל
מ"א ב'
כי אעשה כלה בכל הנשים א"ר טהן מכלין עדותיהן כו' מ"א ד'

במדבר רבה

לא הביט און ביעקב אחר בלעם אינו מסתכל כו' דף י"ב ב'
מלמד שהיה הארון מכלה בהם
י"ב א'
נאות אדם תספילנו זה תבור וכמלא שבאו כו' ל"ב ב'
מהיכן וכו' ישראל לברכת כהנים מאברהם כו' דף ז' ג'
דברים רבה
אברהם נא ואדאה א"ל הכ"ה משה אם יש אברהם
דף ד' ד'
אתה המילות להראות את עבדך את גדלך זה המן
דף ט"ט ע"ב
משני תה לא נכנס משה לארץ ישראל כדי שיביא
עמו דור המדבר
דף ד' א'
אלמלא היה משה נכנס לאז לא היה נחרב כ"ה
ל' א'
לאחר שמת משה מנאו הכ"ה ליאושע כו'
סס ג'
אברהם נא אחר הקב"ה כ' טבועות נשבעתי כו'
סס ד'
כ"א א'

מדרש

דרס רבא מ"ד וכלעי שתחו כו' ולא עוד אלא
בטעה טבועים בנגעים ואהלות
א"ר ינחך מ"ד מה תהלה ברעה הגבור א"ל הכ"ה
לדואג לא גבור בתורה אתה
דף ל' ע"ג
אתה קטלתי לעומת א"ל מורד במלכות היה
דף ל"ח ב'
והיו סריסים רב אחר סריסים חמש וד"ה אחר
סנסתרה ע"ז בימיהם
דף ל"ח ג'
לא אליכם כל עובדי דרך אר"ע א"ר עשאוני
כעובדי על דת
דף מא ב'
א"ל אחאב הטמא לטותא דתה לא מקיימא כו'
דף מ"ז ב'
דרס יהוא גלילאה קמי' דר"ח משל דחליהו לה"ד
וכו' ודברי רש"י על זה

חולין

אין העולם מתקיים אלא כתי שמסים עמנו כו'
דף ל"ב א'
כית האפל אין פותחין בו חלונות לראות נגעו
דף ל"ח א'
סס כנגע נראה לי בבית אש"י ת"ח ויודיע שהוא נגע
לא יגזור ויאמר נגע ודברי הר"כ קרבן אהרן ע"ז
דף ל"ח א'

מנחות

מאי דרך חול דקאמר ליה ה"ק לוכא לחם כו'
דף מ"ג ב'
א"ר אבהו בר כהנא וטניהם מקרא אחד דרשו כו'
דף מ"ג ב'
אחת סתי הלחם ואחת לחם הפנים ליטתן כו'
דף ל"ב ע"ד

טורשו רז"ל בר

ישראל אהב את יוסף כו' למה ויס'או אומן כתי
שיקדע הים לפניהם
דף א' ע"א ודף ה' ע"ג
וטכוח טבח ורזן אין ורזן אלא טבת
דף א' ע"א
או חללת יגועי עלה רכזן אחרי א"ל יעקב אינו לא
דף ט"ד
תרחק ולא מקרבך אלא תולה אותך כרפיון כו'
יבא יוסף את דבתם רעה מה אומר ר"מ אחר
ססודים הם בניך על אבר מן החי
אחיתופל התיר גלוי עריות
דף ג' ע"ד
יתמא הנביע כיון שמתלא הנביע א"ל מה נבא כו'
דף ה' א'
ד' ברכיה פתח אחות לנו קטנה זה אברהם כו' ודברי
מח"ס יפה על זה
דף ה' ע"ג
מיד איש אחיו זה המוכר את אחרי' להרוג את חברו
דף ו' ע"ד
וינא החונה קפץ בזכות אברהם
דף ז' ע"א
ויאמר ה' אל אברהם לך לך ה"ד עמך נדבות כו'
דף ז' ע"א
וינא אומן החונה א"ל נא תאגטנינות טלך
דף ז' ע"ג
שמעון איש קטרון אומר בזכות יוסף נקדע הים
אל תירא אברהם רכזן אחרי לפי שהיה אברהם
אחינו מתפחד
דף ט' ע"א
אל תירא אברהם כתיב אל תהי חכם בעיניך
דף י"א ע"ב
ולאברהם הטיב בעבורה כו' אחר הכ"ה לאברהם
דף ט"ו א'
נא וככום הדרך לפני בניך
דף י"ט ב'
ר"ז דסננין פתח כח מעסיו הנוד לעמו מה
טעם גילה הקב"ה תה טנכרא כיום א' כו'
דף י"ט ב'
פטעה שהיה משה כותב את התורה היה כותב
מעשה כל יום ויום
דף ל"ב א'
למה תרגזון הרים נכנוכים ר"ז הנלילי פתח
קרא דברים בטעה טבא הקב"ה ליתן תורה
בסיני כו' ודברי מח"ס יפה על זה
דף ל"ב ד'
דף ל"ח ע"א
לעסות

גדרש המש פגלות

רות רבתי ר' אבא בר כהנא פתח רבזו ואל תחטאו אחר דוד
 לפני הקב"ה עד חתי הם מתרנזים עלי ואומרים לא פסול
 מטפחה הוא ולא מרות המואביה הוא כו'
 ויאמר לה בועז לעת האוכל גוטי הלום ר' פתר כו'
 עיר קטנה זה בית הכנסת ואנשים בה מעט זה כבוד
 איכה רבתי בכה את מוצא שכל נבואות קשים
 שנכתבו ירמיה על ישראל הקדים ישעיה ורפאן
 כל רעיה בנדו בה אלו מיכאל ונביראל
 אלו וכיתם הייתם קודין אש תמיד תיקד
 קרא עלי מועד אל הקב"ה כפויי טובה אני אמרתי
 למענכם טולחתי בכלה
 רות רבתי יכלם ה' פעלך ח"ר חסא אשר באת וכו'

ילקוט ושאר מדרשים

מדרש חזית קול דודי הנה זה בא הואיל והוא חפץ
 בגאולתכם אינו מביט בהשכנותיכם כו'
 ספרי ונס ערב רב וכו' כאן בתקיים ואח"כ יגאו
 ברכוש גדול
 ספרי אחר משה לפדעה אין אנו יונאים מכאן
 עד שתאמר הרי אדם כרמיתכם הרי אדם בני חורין
 שם כי יהיה כך אכיוון מנין שאחך מאב קודמין
 וכו' ומנין שגניי אף קודמין כו'
 אגדת שמואל לא נטרד דואג מן העולם עד כו'
 אשכחיה דוד לאחיה מלך סביה עושה לחם הפנים בטבת
 כי אחוהי הסבך עון נוב עיר הכהנים
 ילקוט תילי' טוחר טוב יבקש רגזו זה דוד שהיה
 טוחר טובתן של ישראל
 זכאתם לדוד שטרני אל שטרני אל שלא אכסל בדכה הלכה לר' ד'
 דרש ר"ל מי זה בא מאדום וכו' לעמיד לבא כטיבה
 הקב"ה לכלות את האומות מן העולם
 אך עני לי משם ענה קטנה אליהו כגון היה
 זא"ל שתפרי' חלה מן העישה
 זכילתא ואחא תהיו לי ממלכת כהנים כביכול
 איני מעמיד ואינו משליט עליכם אלא אני
 ספרי ואבדחתם מהרה ומתתם את דברי אחר הכ"ה
 אע"פ שאי' מנלה אתכם היו מנזינין במלות יתרו
 קושיה הרמב"ן על זה
 ילקוט כה אחר ה' על הדם תאכלו זה אבד מן החי ומה
 זנות טנגטו בני נח לא עשיתם
 מעולם לא וזה טבינה מישראל בטבתות ויש
 ואפי' בטבת של חול
 ת"כ והבאתי אותם בארץ אויביהם אני בעמתי
 זו מדה טובה לישראל

ירושלמי

פ"ק דר"ה כתיב והימים אשר מלך כו'
 פ"ב דחלה ת"ט דר"א מלחם הארץ ולא לחם של ח"ל כ"ב ע"ד
 פ"ב דסנהדרין ומהיין גדרות עד יום תותן מלמד
 שהיה דוד מקלעתן כו' דבגן אמרי אסורו' תמט
 היו ומה כלי הדיוט כו'
 פ"ק חלק בד הזה בד נס אויל ממליך ביה הוה כו'
 בדכות היבן הוחד כדרו כל טל ח"ר תנחומא

עד
 מס' ד'

סכרין מ'מר נדר טהור מקמתו הוחד כולו

לשונות רש"י בש"ס ובחומש

סוטה דף ז' ותחיון הול"ל ולא המיתו
 פרשת בשלח ויהפך לבכ פרעה נהפך ממה שהיה כו'
 לדרוך אחריהם בשביל ממונם שהשאלום
 זכרת כי עבד היית והענקתי וסניתי לך מביזת מזרים
 תקבר בטיבה טובה כסרו סיטמטאל יעשה תשובה
 נחמיה' המתנדבים לטבת בירושלם אשר נדבה
 רוחם אותם להיות יושבים בירושלם לטמור
 העיר מן האויבים
 קדושין דף ט' בן עיר ונמלא בן כרך ישיבת כו'
 בעת ההיא לאחר שכתבתי ארץ סיחון
 ועוד דמיתי טמא הוחד הכרר
 תביאמו ותטעמו כתבא משה שלא יכנס לארץ
 ודברי הרמ"ם על זה
 סנהדרין פ"ב למחות כשאלו בהדינת נוב עיר הכהנים
 פרק חלק ד'ה בחכרון מלך ז' שנים ושטה חדשים
 מדהכא חטיב להו כו'
 פ"ק דע"ז שניות יושב ודן כו' יוסי דאמר כו' ר"ה כו'
 יומא פ"ז הוא זה מלך דהא ביהוטע משתעי קרא
 סוטה דכתיב מתן כסתר לאו דטייד האי קרא כו'
 פ"ק דכ"ב כשאתת מארץ גלגל אף משמים נשקף
 הדלק יתרו קושיה מהר"ם יפה ע"ז פ"ק דפאה
 ונתתי עשב כבדך לכהמתך שלא תטרד להביא
 עשב מן המדבר
 נחמו על משבתיה סהיו ישראל טובתין כנולה
 בטבתות ויש
 דברי הימים ויעם הרע מהו הרע שלא ככנע כו'
 כרמי עלי לפני לעמיד לבא מביא הב"ה את כל
 האומות כמשפט
 קמא ויגילה שלא יסדפה הואיל ואסור להגיל
 עגמו במחון חברו
 סוטה יחיד גריד שיישיעוהו מלאכי הסרת כבוד
 לא גריכי

חוספות

כתרא ד'ה בת היתה לו וא"ת למה לא נטלה לינחק
 חגיגה ד'ה תחלה לגרים טנגטוה על המילה
 יבמות טאל הר"ש את ר' דהכא קאמר ר' יוחנן
 כו' יוסי דירוסה האטונה וסנייה יש להם
 ר"ה ד'ה קנידכם וזאע"ג דירוסה היא להם כו' ות"ת
 דייק התם שפיר
 סנהדרין ד"ה סתי שנים ומחנה
 גיטין ד"ה וצוב מנא כמה טהקטו תנ"ל כלל היה זנות
 מתט ומירוק ד"ת
 ר"ה הגי כיוודים דמו וההיא דטבת דר"ו כו'
 טבת המקום ירחם עליך תימה מה מועלת תפלה כו'
 שם י"ב טעות הוי היום כו' שניות יושב ודן את כל העולם ס' ד'
 קמא מהו להגיל עגמו בעמון חברו אויבתיא ליה אש
 חייב לטלם
 נדה ואף ברי שהוה שר מטרף אינו עושה אלא ברשות
 הקב"ה
 טב ז משאן מודעא רכה והא דאמרינו כו' דררים טכרת

דרך פתחים

מטה כרית
בתרא ד'ה דמגוד אנדודי לא הו'ת למימר כאן כו'
קדושתין ד'ה ופיסא כו' דאמרינן במדרש זכור את אשר
עשה לך עמלק

הרא"ם

ה' ויחי ואע"ג דקרקע עולם אינה נאסרת כו'
ט"ר ולכי מהסס כפי' כו' ולי היה נראה שכך פי'
בפנות פרעה להתייחס
פ"ו דיומא אחא דכ"ד עטרונות שאלל דוד ברעבון הכלם ת"ג כ'
ב"ר במ"ט לייסב קו' הראב"ד בהיה דג' הפתחות בידו
של הב"ה דאמאי לא חטיב פורענותם של רשעים

הרעב"ם ומפרשיו

ה' מעשר שני מה שנטעו כותים עד שלח באו
אבותינו פטור
ה' ת"מ פ"ד כינוד מלמדיון הרב יוסב כו' ודברי הרב בעל
פריסה והלח"ת על זה
ה' תשובה אע"פ שהתשובה והנזקה יפה לעולם
ה' כלי מקדש וכל בני ישראל אתו זה מטוח מלחמה כו' ל' ע"א
פ"ו מה' מלכים נוי טהבה את ישראל אע"פ שהיא
ח יב מיטה אינו נהרג ודברי מרן הכ"ת על זה
פ"א מהלכות בית הכחירה אין עושין כל הכלים
מתחלתם אלא למס הקדש
ה' מלכים פ"ח דין א' חלוי נבא מותר להם לאכול
נבלות וטריפות אם ירעב ולא חנא
פ"ד מהמ"א טבל ותרופה מאכילין אותו טבל
סוף ה' כלי מקדש ואין טהלין על סני דברים
פ"ט מה' מלכים בן נח חייב על משותף אביו
ה' שמיטה יראה לי שאין הדברים אמורים אלא
בארץ שבכרתה עליה ברית והשנת הראב"ד ודברי
מרן הכ"ת
פ"א מה' תרומות נוי הפתחת פירושיו של ישראל

הרא"ש והר"ן ושאר הפוסקים

הר"ן פ"ק דמגילה ומקטו הבא דבפ"ק דסנהדרין
אמרינן ביבנה היו ד' זקנים
סמ"ג לאוין ק"ר והו' היה חומר כי בעמון ומואב
היה טעם זה כי מתוך המקרא שמעתי כי מואבים
קדמו וכו'
הר"ן בת"ש כ"ס הראב"ד דאמאי שומעין לחולה
בשבת ולא באכילה נבלה טהיא איסור לאו
הרא"ש פ"ג דנדרים ונ"ע לרבה אדם סנדר
מכני דברים
מרדכי שבובות הדור קבלוה בימי אחזרוט הקטנה דו'
אמאי לא קאמר הדור קבלוה בערכות מואב

מהריב"ט

ס"פ דברים עמ"ס בכונת פ' חזיה ספר כריתות אהבם
פ' כמיני כל מה שהטרה הב"ה שבינתו על ישראל כו' כ"ט ד'
ס"פ תולדות ואף על פי שכתב הנ"ל שאם היה אדם גדול
דכחי למסור כגמו

מהר"ש יפה

פ' כראשית ד"ה ג"ע חנין ודבק באסתו ואיכא למידק
למאן דיליף כל עדות בכני נח היכי נסיב יעקב ב' אחיו' ע"א
ה' וארח כבד ידעת שמלוקת בחננוי הפסק כתי
כחשכירין אותו על דבר כלינו חייב למסור עגמו
ה' ויגא ד"ה ע"י מאיחר נדרו כמ"ט סס סנדר טכענט
עליו יעקב היינו נדר דעטר אעטרנו לך
ה' ויטב כמה שהקשה על דברי הרא"ש דכפי דבריו
יוסף לא טעה בדיון טאסור היה להם בטר מפרנסת
ה' חיי טרה ד"ה בת ק' כבת ד' ולדידי אין ענין למ"ט כו' ט' א'
ט"ר אלהיכם לא נאמר אלא לי אחרת כמה שהקשה
הם כן מאי אשר הוצאתיך מארץ מצרים
יפה מראה פ"ק דד"ה כתיב הימים אשר מלך קסה למה
הוגדך לקזור האי קרא טהוא במלכים
טס ס"ב דסנהדרין כמה שהקשה איך לקח דוד לרגסה
בת איה כו'
טס פ"ק דר' מלך ונבור ר"ל דאדם אינו נידון כו'

הם ונשלם שבת לאל בורא עולם.

